

Πρώτη δουλειά του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη μετά την ανακήρυξή του σε αρχιστράτηγο, ήταν να ξαναστήσει το ελληνικό στρατόπεδο που οι Τούρκοι είχαν διαλύσει στο Βαλτέτσι της Μαντινείας. Πίστευε πως από εκεί θα μπορούσε να χτυπήσει την Τρίπολη. Παρά τις αντιρρήσεις των άλλων οπλαρχηγών, ειδοποίησε τους Κυριακούλη και Ηλία Μαυρομιχάλη (αδερφό και γιο του Πετρόμπεη) να τον συναντήσουν εκεί με τους δικούς τους. Οι Έλληνες μαζεύτηκαν στο Βαλτέτσι, στις 10 Μαΐου 1821. Με υποδείξεις του Κολοκοτρώνη, έστησαν ταμπούρια στους λόφους κι οχύρωσαν την εκκλησία και μερικά σπίτια του χωριού.

Κλεισμένος στην Τρίπολη, ο Μουσταφάμπεης έμαθε τις ελληνικές κινήσεις μαζί με τα νέα από τον Ομέρ Βρυώνη που τον ειδοποίησε ότι θα έμενε στη Ρούμελη, ώσπου να ξεκαθαρίσουν τα πράγματα. Ο Μουσταφάμπεης κατάλαβε πως έπρεπε να τα βγάλει πέρα μόνος. Σκέφτηκε πως χρειαζόταν να δώσει ένα αποφασιστικό χτύπημα στους επαναστάτες. Το Βαλτέτσι του φάνηκε ιδανικό γι' αυτό. Άλλωστε, η διάλυση του στρατοπέδου που είχε πετύχει εκεί, ήταν πολύ πρόσφατη. Αγνοούσε πως πια είχε να κάνει με έμπειρο στρατιωτικό.

Δεν είχε ακόμα ξημερώσει η 12^η Μαΐου, όταν από την Τρίπολη βγήκαν διαδοχικά πέντε τουρκικά τάγματα που πήραν διαφορετική καθένα κατεύθυνση. Οι σκοπιές ειδοποίησαν τον Κολοκοτρώνη που κατάλαβε ότι ο Μουσταφάμπεης επιχειρούσε να τον κυκλώσει. Έδωσε οδηγίες στους οπλαρχηγούς του, πού να τοποθετήσουν τους άνδρες τους και τι καθένας έπρεπε να κάνει. Ο ίδιος αποχώρησε.

Πρωί, 12 Μαΐου, οι Τούρκοι επιτέθηκαν μανιασμένα. Με σωστές θέσεις και κινήσεις, οι Έλληνες απέκρουσαν όλες τις επιθέσεις που συνεχίστηκαν αδιάκοπα ως τη νύχτα. Γύρω στα μεσάνυχτα, έφτασαν ο Κολοκοτρώνης κι ο Δημήτριος Πλαπούτας και πήραν θέσεις πίσω από τους Τούρκους που το πρωί κατάλαβαν πως οι Έλληνες τους είχαν βάλει στη μέση. Ο Μουσταφάμπεης σκεφτόταν, πώς θα τα βγάλει πέρα, όταν στο τουρκικό στρατόπεδο κυκλοφόρησε μια άγρια φήμη: Ερχόταν και ο Νικηταράς!...

Οι Τούρκοι σήμαναν γενική υποχώρηση. Οι Έλληνες βγήκαν από τα ταμπούρια και τους κυνήγησαν ως την Τρίπολη. Είχαν περάσει 23 ώρες, αφότου άρχισε η μάχη, όπου οι Τούρκοι έχασαν 300 νεκρούς και 500 τραυματίες. Θα έχαναν άλλους τόσους, πέντε μέρες αργότερα, στις μάχες της Βέρβαινας και των Δολιανών. Κι ο Μουσταφάμπεης θα καταλάβαινε πως, στην απέναντι πλευρά, υπήρχε ένα μεγάλο στρατηγικό μυαλό.

(τελευταία επεξεργασία, 12 Μαΐου 2021)